

ಬೇಗನೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಪ್ಪನಾದ ಹಳೆಯ ಆಲ್ಬಂ ಒಂದಿತ್ತು.

ಅದನ್ನು ಅವರು ಋತು ರಮ್ಯರಿಗೆ ನೋಡಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಕ್ಕನ ಬೆರಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ನೋಡತೊಡಗಿದರು.

'ಇದೇನಿದು ಅಪ್ಪಾಜಿ, ನಂಗಂತೂ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿಲ್ಲ....' ಗೊಂದಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ರಮ್ಯ.

'ಹೇಳ್ತೀನಿ ರಮ್ಯ, ಬಹುಶಃ ಋತುವಿನ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಋತುವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೂ ಉತ್ತರ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ..' ಎಂದ ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಡಿಮಳೆ ನಂದಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ನಿಸರ್ಗದಂತೆಯೇ ಒಮ್ಮೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ, ಒಮ್ಮೆ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ, ಒಮ್ಮೆ ದುಃಖದಿಂದ ಹರಿಕೃಷ್ಣರ ಮುಖಭಾವ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತ್ತು.

ಅವರ ಮಾತಿನ ಜಡಿಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವ ವೇಳೆಗೆ ಹೊರಗಿನ ಜಡಿಮಳೆಯ ಆರ್ಭಟವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೂವರ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲೂ ತಳುವಾದ ಕಂಬನಿಯಿತ್ತು.

'ಅಪ್ಪಾಜಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿವೆ, ನಂಗಿ ನಂಬೋಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗ್ತಿಲ್ಲ...' ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು ಋತು. ರಮ್ಯಾಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು.

'ನಂಬ್ಬೇಬೇಕು ಋತು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತೆ, ಆ ಸತ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎದ್ದಗಾರಿಕೆ ನಮಗಿರಬೇಕಷ್ಟೇ....' ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಸಮಾಧಾನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

'ಮಗು ಋತು. ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನೀನಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಯಾರ ಹಿಂದೆಯೋ ಓಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಕೋಟಿ ಬಂಗ್ಲೆಯ ಯಾವುದೋ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳ್ತಿದೆ.' ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಋತು ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ತಾಯಿ ದೇವಾಲಯದ ಪಾಳು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೈ ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಕನಸೂ ನೆನಪಾಯಿತು.

'ಋತು ಹೆದರ್ಬೇಡ, ಇಂಥ ಸಂಕಟದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಗಟ್ಟಿಯಾಗ್ಬೇಕು, ನಾನು ನಿಂಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೆ, ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಋತು, ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಏನಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ಈಗ ನೀನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಯೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯೇ ನಿಂಗಿ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ತೋರ್ಸುತ್ತೆ..' ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ಅವಳನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಹರಸಿದರು.

ರಾತ್ರಿಯೊಂಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ದೇವಣ್ಣ ನಗುಮುಖದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಬಡಿಸಿದ.

ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಆ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯನ್ನೆ ಕಣ್ಣುಬಿಕ್ಕೊಂಡು ನೋಡಿದಳು ಋತು. ಮಾನವ ಸಹಜ ಗುಣಗಳಾದ ಪ್ರೀತಿ,

ವಿಶ್ವಾಸ, ಆತ್ಮೀಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಕ್ತಸಂಬಂಧದ ಗೊಡವೆಯೇ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ದೇವಣ್ಣ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದ. ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಹೇಮಂತನಿಂದ ಕರೆ ಬಂತು.

'ಓ.ಕೆ. ಋತು....ನಿನ್ನ ಹೀರೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿಯಾಯ್ತು, ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಅಷ್ಟ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡು, ನೀನು ಬರೋ ತನ್ನ ನಾನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡ್ತಿರ್ತೀನಿ....' ಎಂದವಳು ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಂಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು ಋತುವೂ ಗಮನಿಸಿದಳು.

ತನ್ನ ಹುಡುಗಿಯ ದ್ವನಿ ಎಂದಿನಂತಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಮಂತನೂ ಗಮನಿಸಿದ.

'ಏನಾಯ್ತು ಋತು?' ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

'ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳೋಕಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಹೇಮಂತ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ್ಯೇಲೆ ನಿಂಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಚ್ಚರಿಯ ವಿಷಯಗಳಿವೆ...' ಎಂದಳು ಋತು.

'ಹೌದಾ....ವೆರಿ ನೈಸ್, ನಾನೀಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಅಂಥಾ ಅಚ್ಚರಿ ವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ....ನೀನು, ರಮ್ಯ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೈಡಿ, ನಿಮ್ಮೊಂದು ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದಿದೆ, ಓ.ಕೆ. ಡಿಯರ್....ಡಿಸ್ಕನೇಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಇವತ್ತು ತುಂಬಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದೀನಿ, ನಾಳೆ ಕೋಟಿ ಬಂಗ್ಲೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಬಡಪಾಯಿಗೊಂದು ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡೋದನ್ನು ಮರೀಬೇಡಮ್ಮ....ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ನೋಡ್ಡೇ ವಿರಹ ವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ...' ಅವನು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೂ ನಗೆಯುಕ್ಕಿತು.

'ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಾಟಕವಾಡಿದ ನನ್ನ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ತಾನೇ ಹೇಮಂತ ನೀನು, ಗುಡ್ ನೈಟ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್...' ಅವಳೂ ನಗುತ್ತಾ ಫೋನಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೇಗುದಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆನಿಸಿತು. ಅವಳು ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ರಮ್ಯಾಳೂ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದಳು.

'ನಾಳೆನೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರೋಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಹೇಮಂತ, ಏನೋ ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ಕೊಡ್ತಾನಂತೆ, ಏನಿರಬಹುದು ರಮ್ಯ?' ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದಳು ಋತು.

'ಪತ್ತೇದಾರ ಕೊಡುವ ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ಇನ್ನೇನಿರುತ್ತೆ ಋತು, ಕೊಲೆಗಾರನ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಬೇಕು, ಅಂತೂ ಈ ದಿನ ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆಯೆಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಒಂದೊಂದೇ ಸತ್ಯಗಳು ಹೊರಬರ್ತಿವೆ..' ಎಂದು ನಕ್ಕ ರಮ್ಯ 'ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಅಪ್ಪಾಜಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡೋಣ ಋತು, ನಿಂಗಿ ನಂದಿ ಹಿಲ್, ಮುದ್ದೇನಹಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸ್ಬೇಕಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಬಂದ್ರಾಯ್ತು, ಅಂತೂ ಕೋಟಿ ಬಂಗ್ಲೆಯ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎರಡು ದಿನವಾದ್ರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದಲ್ಲ, ನನಗಷ್ಟೇ ಸಾಕು..'ಎಂದ ರಮ್ಯ ಋತುವನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದಳು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ರಮ್ಯ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದರೂ ಋತುವಿಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.. ರಮ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಮಂತ ಕೊಡುವ ಸರ್ಪ್ರೈಸ್ ಕೊಲೆಗಾರನ ಪತ್ತೆಯೇ ಇರಬಹುದೇ? ಮೃಗೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿದ ಕೊಲೆಗಾರ ಪತ್ತೆಯಾದರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಕಂಟಕ ದೂರವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ತನ್ನ, ಹೇಮಂತನ ಮದುವೆಗೆ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಹೇಮಂತನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಂತೆ ಹಠ ಕಟ್ಟಿದ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಅಪ್ಪಾಜಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಆಕೆಗೇನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಈಗ ತನ್ನ ಮೇಲಿದೆ. ಅಪ್ಪಾಜಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ದೈವವೇ ಸತ್ಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಲು ತನ್ನನ್ನು ಈ ನಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದೋ ಏನೋ. ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಯಾವಾಗಲೋ ನಿದ್ರಿಸಿದ್ದಳು ಋತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಋತು, ರಮ್ಯರ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿದ್ದ ಕೇಸರಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಆ ಸಾಧು ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮುಂದೆಯೇ ಕುಳಿತಿಿದ್ದವನು

ಸಂತಸದ ಪನ್ನೀರು
ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕವು
ಮುಗಿಲುಗಳು
ಸುರಿಸುತ್ತಾ
ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರು;
ಚಕಚಕನೆ ಮೇಲೆದ್ದವು
ಮೊಳಕೆಗಳು ನೆಲದಾಳದಿಂದ
ಚಿಮ್ಮುತ್ತಾ
ಸಂತಸದ ಪನ್ನೀರು!
★ ಕೆ.ಬಿ.ರಂಗಸ್ವಾಮಿ

